

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/24/2014
Identifikačné číslo spisu: 4612010309
Dátum vydania rozhodnutia: 15.04.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:4612010309.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného G. R. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. d/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 15. apríla 2014 o dovolaní obvineného G. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 17. decembra 2013, sp. zn. 2 To 80/2013, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. R. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 26. júna 2013, sp. zn. 1 T 143/2012, bol obvinený G. R. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 05.07.2012 približne o 19,20 hodine v F. na Ulici D. v obytnom dome č. XXXX/XX na prízemí v byte poškodeného H. K. po predchádzajúcom nedorozumení s poškodeným neuposlúchol jeho opakované výzvy, aby z bytu odišiel, neoprávnene i naďalej v byte zotrval a následne poškodeného K. fyzicky napadol tak, že ho viackrát udrel päsťami do oblasti hlavy, v dôsledku čoho poškodený H. K. podľa lekárskeho potvrdenia utrpel zranenie - tržnú ranu pod pravým okom, modrinu pod ľavým okom, ktoré si vyžiadalo jednorazové lekárske ošetrenie bez práceneschopnosti.

Okresný súd Topoľčany obvineného G. R. za to odsúdil podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov, pričom na jeho výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 26. novembra 2012, sp. zn. 2 T 104/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. novembra 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Nakoniec obvinenému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť uhradiť poškodenej zdravotnej poisťovni Dôvera a.s., Bratislava, Einsteinova 25, škodu vo výške 29,33 Eur.

Krajský súd v Nitre uznesením zo 17. decembra 2013, sp. zn. 2 To 80/2013, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného G. R. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu obvinený G. R. prostredníctvom obhajkyne podal dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/, l/ Tr. por., ktoré v podstate odôvodnil námietkami založenými na skutkových okolnostiach, ktoré uplatnil už v predchádzajúcich štádiách súdneho konania.

Podaným dovolaním sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil vyššie uvedené uznesenie krajského súdu, ako aj naň nadväzujúci rozsudok okresného súdu a tomuto súdu prikázal, aby vec obvineného G. R. v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany navrhol dovolanie obvineného G. R. odmietnuť ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže dôvody, ktoré v podanom dovolaní uviedol, nepovažoval za právne relevantné.

Spisový materiál Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1 T 143/2012, spolu s dovolaním obvineného G. R. bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 11. apríla 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie obvineného G. R. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Možnosti podania dovolania sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

V dovolaní sa musí dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. vždy uviesť. Vychádza to z ustanovenia § 374 ods. 2 Tr. por. V posudzovanom prípade obvinený G. R. uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/, l/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že dôvod dovolania uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je naplnený len vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že tento je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol

správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčanie trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) ako aj pri ukladaní trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 47 ods. 2 Tr. zák.). Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú vzťah ku právnej kvalifikácii skutku.

Naopak, z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je evidentne zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, ktorý je vyjadrený v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov.

Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutia súdu druhého stupňa. Dovolací súd nemôže v tomto konaní posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd.

V dovolacom konaní tiež platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

O dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. podľa ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu ide spravidla aj vtedy, ak obvinený v dovolaní v podstate len opakuje námietky uplatnené už skôr v konaní pred súdom prvého a druhého stupňa, s ktorými sa súdy oboch stupňov dostatočne a správne vyrovnali.

V posudzovanom prípade tvorila základ dovolacích námietok obvineného kritika spôsobu, ktorým oba súdy hodnotili vykonané dôkazy. Obvinený jednotlivé dôkazy (výpovede svedkov) v dovolaní hodnotil inak ako súdy, lebo hodnotenie dôkazov súdmi vyznievajúce v jeho neprospech nezodpovedalo jeho predstavám.

Je teda evidentné, že dovolacie námietky obvineného obsahovo nenapĺňajú dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže sa netýkajú právnej kvalifikácie skutku tak, ako to má na mysli vyššie uvedený dôvod dovolania.

Predstavujú len skrytú snahu obvineného G. R., aby bolo rozhodnuté v jeho prospech.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 písm. i/ Tr. por., obvinený G. R. tento vôbec neodôvodnil a v tomto smere existuje podozrenie, že zo strany jeho obhajkyne došlo k nepochopeniu podstaty tohto

dôvodu, keďže v posudzovanom prípade pre podanie dovolania pre tento dôvod neexistovali zákonom predpísané procesné podmienky, či už v podobe zamietnutia odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., resp. späťvzatia odvolania bez súhlasu obvineného.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vychádzajúc tak z vyššie uvedených teoretických východísk, ustálenej rozhodovacej praxe a prezentovaných úvah dovolací súd konštatuje, že v trestnej veci obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371, preto s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. R. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.